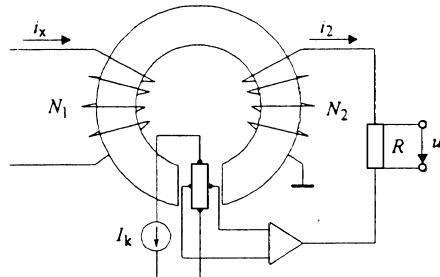

Rešitve nalog – MERITVE 2. del

1. Kolikšna je efektivna vrednost toka I_x , če je $N_1 = 10$, $N_2 = 1000$, $U = 10\text{mV}$, $R = 1\Omega$ $I_k = 10\text{mA}$? Razložite princip merjenja! Ali lahko merimo tudi enosmerni tok? Utemeljite! Ali je krmilni tok I_k enosmeren ali izmeničen?

Rešitev:

- Princip merjenja:

- Vezje kaže primer posrednega merjenja toka z uporabo magnetnega kroga. Okoli toroidnega feromagnetnega jedra je navito N_1 ovojev, skozi katere teče neznanin tok i_x . V reži se nahaja Hallova sonda, katere napetost u_H je odvisna tudi od magnetne indukcije B v zračni reži. Če jedro ne pride v nasičenje, je povezava skoraj linearna:

$$u_H = \frac{1}{ned} I_k B \approx \text{konst.} \cdot i_x$$

- Tok i_x je lahko enosmeren, izmeničen ali pulzirajoč, saj je občutljivost Hallove sonde od nič do 10MHz praktično neodvisna od frekvence!
- Če namestimo na jedro še eno navitje N_2 in ga napajamo s tokom operacijskega ojačevalnika, ki ga krmili napetost u_H tako, da dosežemo, da je magnetna indukcija v reži nič ne glede na velikost toka i_x , lahko izenačimo vzbujanji dveh enakih magnetnih pretokov:

$$\phi_1 - \phi_2 = 0 \Rightarrow B = 0, \quad u_H = 0 \Rightarrow i_x N_1 = i_2 N_2 = \frac{u}{R} N_2$$

- Za iskani tok zapišemo: $i_x = \frac{u}{R} \frac{N_2}{N_1} \Rightarrow I_x = \frac{U}{R} \frac{N_2}{N_1}$
 - in ovrednotimo: $I_x = \frac{10\text{mV}}{1\Omega} \frac{1000}{10} = 1\text{A}$
- Krmilni tok I_k mora biti enosmeren in konstanten, da dobimo linearno odvisnost Hallove napetosti od merjenega toka:

$$u_H = \frac{I_k}{ned} a i_x \approx \text{konst.} \cdot i_x$$

2. Kakšno ločljivost mora imeti voltmeter ($R_V \rightarrow \infty \Omega$), ki ga uporabimo kot ničelni indikator pri Kelvinovem (Thomsonovem) mostiču, da je pri merjenju upornosti $R_x \approx 3\text{m}\Omega$ standardna negotovost zaradi ločljivosti mostiča zanemarljiva? Uporovna dekada R_B mora imeti izkorisčene vse stopnje!

- mostič: $R_B = R'_B = 10 \times (1000, 100, 10, 1) \Omega$

$$R_A = R'_A = (10, 100, 1000) \Omega ; m_{R_A} = m_{R_B} = 1,0 \cdot 10^{-3}$$

- etalon: $R_N = 10^{-4}(1 \pm 10^{-3}) \Omega , m_{R_N} = 1,0 \cdot 10^{-3}$

- napajanje: $I_0 = 8\text{A}$

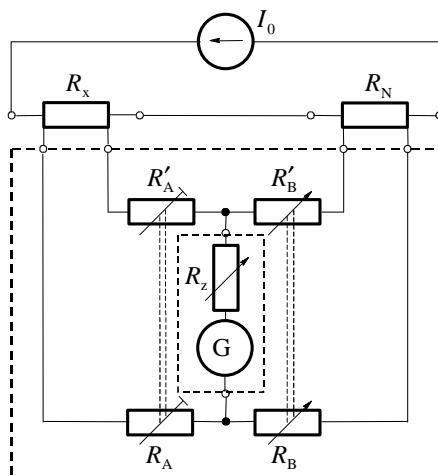
$$\delta_q = \frac{(\Delta I_5)}{I_0 R_{10}} \left[2R_3 + R_g \left(1 + \frac{R_3}{R_4} \right) \right]$$

Rešitev:

- Če hočemo izkoristiti vse stopnje uporovne dekade, mora biti vrednost R_B v mejah $11110\Omega \geq R_B \geq 1000\Omega$. To dosežemo samo pri drugi priključitvi in z upornostjo $R_A = 100\Omega$.

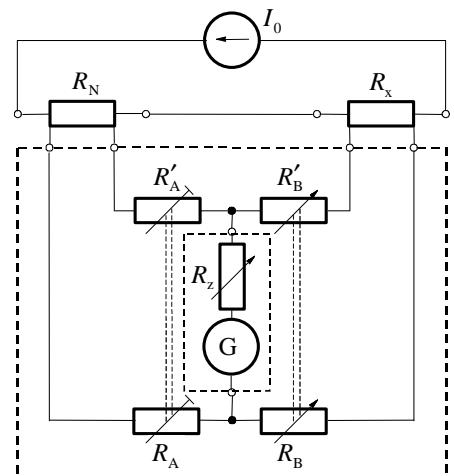
a) prva priključitev:

$$\frac{R_x}{R_N} = \frac{3\text{m}\Omega}{0,1\text{m}\Omega} = 30 = \frac{R_A}{R_B} \rightarrow \frac{R_A}{R_B} = \frac{30000\Omega}{1000\Omega} ?$$

b) druga priključitev:

$$\frac{R_x}{R_N} = 30 = \frac{R_B}{R_A} \rightarrow \frac{R_B}{R_A} = \frac{3000\Omega}{100\Omega}$$

- Standardna negotovost **zaradi ločljivosti mostiča** w_q je zanemarljiva proti **skupni standardni negotovosti** $w_c(R_x)$, kadar velja: $w_q = \frac{\delta_q}{2\sqrt{3}} \leq \frac{1}{5} w_c(R_x)$
 - pri čemer skupno standardno negotovost $w_c(R_x)$ v tem primeru določajo le **negotovosti upornosti**:

$$R_x = R_N \frac{R_B}{R_A} \Rightarrow w_c(R_x) = \sqrt{w^2(R_N) + w^2(R_A) + w^2(R_B)}$$

- Ker imamo podane mejne vrednosti pogreškov, predpostavimo pravokotno porazdelitev pogreška, za katero je standardna negotovost znana $w(*) = m(*)/\sqrt{3}$, in izračunamo:

$$w_c(R_x) = \sqrt{\frac{m^2(R_N)}{3} + \frac{m^2(R_A)}{3} + \frac{m^2(R_B)}{3}} = 10^{-3}$$

- Ločljivost mostiča mora biti torej:

$$\delta_q \leq \frac{2\sqrt{3}}{5} w_c(R_x) = \frac{2\sqrt{3}}{5} \cdot 10^{-3} = 6,93 \cdot 10^{-4}$$

- V enačbi za ločljivost mostiča se upora z indeksoma 3 in 4 zamenjata z ustreznima soležnima uporoma po drugi vezavi $R_3 \rightarrow R_B$ in $R_4 \rightarrow R_A$. Enačba se tudi poenostavi, ker je upornost voltmetra zelo velika ($R_V \gg R_B$) in imamo napetostno občutljiv ničelni indikator $(\Delta I_5)_q \cdot R_V = (\Delta U_5)_q$:

$$\delta_q = \frac{(\Delta I_5)_q}{I_0 R_x} \left[2R_B + R_V \left(1 + \frac{R_B}{R_A} \right) \right] = \frac{(\Delta U_5)_q}{I_0 R_x} \left(1 + \frac{R_B}{R_A} \right) \leq 6,93 \cdot 10^{-4}$$

- Od tod izračunamo potrebno ločljivost voltmetra, da je negotovost zaradi ločljivosti ničelnega indikatorja v mostiču zanemarljiva:

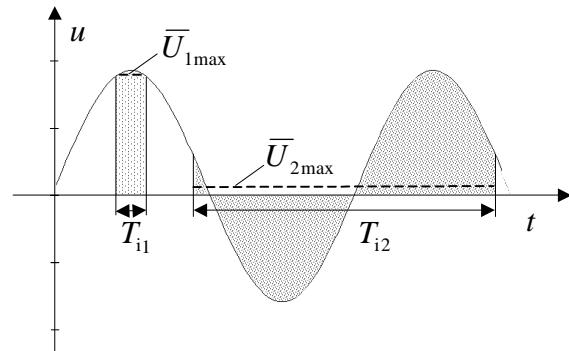
$$(\Delta U_5)_q \leq \frac{6,93 \cdot 10^{-4} \cdot 8A \cdot 3m\Omega}{1+30} = 0,54 \mu V$$

3. Z integrirajočim ADP smo merili sinusni signal $f = 50\text{Hz}$ z dvema časoma integracije $T_{i1} = 2\text{ms}$ in $T_{i2} = 20\text{ms}$. Po večkratnih ponovitvah meritev smo dobili pri T_{i1} največjo vrednost napetosti $U_{1\max} = 0,18\text{V}$ in pri T_{i2} $U_{2\max} = 0,02\text{V}$. Koliko znaša amplituda vhodnega sinusnega signala?

$$\bar{U} = \hat{u} \frac{\sin \omega T_i / 2}{\omega T_i / 2}$$

Rešitev:

- Skica integracijskega zajemanja vrednosti napetosti:

- Integracijsko zajemanje nam da povprečno vrednost signala v intervalu integracije. Največja tekoča povprečna vrednost je odvisna od amplitude signala in produkta časa integracije T_i ter frekvence tega sinusnega signala $f = \omega/2\pi$.

$$\bar{U} = \hat{u} \frac{\sin \omega T_i / 2}{\omega T_i / 2}$$

- V primeru integracijskega časa $T_{i1} = 2\text{ms}$ sta v rezultatu lahko zajeta dva prispevka: izmenični sinusni del in enosmerni prispevek

$$\bar{U}_1 = \hat{u} \frac{\sin(\pi T_{i1}/T)}{\pi T_{i1}/T} + U_0 ,$$

- katerega prisotnost se pri drugem integracijskem času $T_{i2} = 20\text{ms}$, kjer popolnoma izločimo izmenični sinusni del ($f T_{i1} = 1 \rightarrow \sin(\pi f T_{i1})/(\pi f T_{i1}) = 0$), potrdi:

$$\bar{U}_2 = \hat{u} \frac{\sin(\pi T_{i2}/T)}{\pi T_{i2}/T} + U_0 = U_0$$

- Iz obeh enačb izrazimo temensko vrednost sinusnega signala

$$\hat{u} = \frac{(\bar{U}_1 - \bar{U}_2) \pi T_{i1}/T}{\sin(\pi T_{i1}/T)}$$

- in ovrednotimo: $\hat{u} = \frac{(0,18\text{V} - 0,02\text{V}) \pi \cdot 2\text{ms} \cdot 50\text{Hz}}{\sin(\pi \cdot 2\text{ms} \cdot 50\text{Hz})} = 0,163\text{V}$

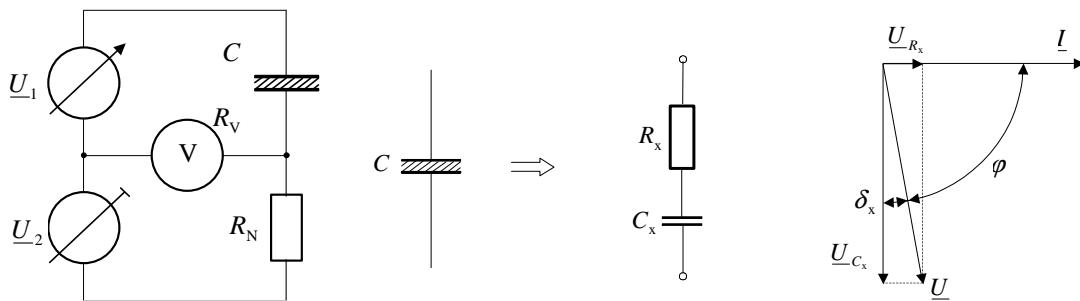
4. Z aktivnim mostičem, z dvema napetostnima viroma $f_1 = f_2 = 1,0000(1 \pm 10^{-4})\text{kHz}$, merimo kapacitivnost $C_x \approx 0,16\mu\text{F}$. Koliko morata biti napetosti U_1 in U_2 ($m_{U_1} = m_{U_2} = 10^{-3}$; $\varphi = 89,7^\circ \pm 0,1^\circ$), da bo standardna negotovost zaradi ločljivosti zanemarljiva, ko je mostič v ravnovesju?

- Voltmeter: ločljivost $\Delta U = 1\text{mV}$, $R_V = 100\text{M}\Omega$
- $R_N = 1,0000(1 \pm 10^{-4})\text{k}\Omega$

$$\delta_q = \frac{(\Delta U_5)_q}{U_1} \left(1 + \frac{Z_x}{Z_N} \right)$$

Rešitev:

- Skice mostiča in nadomestne zaporedne vezave impedance kondenzatorja s fazorskim diagramom:

- Iz ravnovesne enačbe $R_x + \frac{1}{j\omega C_x} = R_N \frac{U_1}{U_2} \cos \varphi + jR_N \frac{U_1}{U_2} \sin \varphi$ izrazimo kapacitivnost :

$$C_x = -\frac{U_2}{R_N U_1} \frac{1}{\omega \sin \varphi}$$

- Če zanemarimo negotovost zaradi ločljivosti, se skupna standardna negotovost za kapacitivnost izrazi kot geometrijska vsota prispevkov vhodnih veličin:

$$w_c(C_x) = \sqrt{w^2(R_N) + w^2(U_1) + w^2(U_2) + w^2(f) + u^2(\varphi)/\tan^2 \varphi}$$

- V našem primeru se negotovosti prispevkov izračunajo iz mejnih vrednosti in privzete pravokotne porazdelitve pogreška, za katero velja $w(G) = m(G)/\sqrt{3}$. Prispevek negotovosti zaradi kota moramo izraziti v radianih: $M(\varphi)_{\text{rad}} = 0,1^\circ \frac{\pi}{180^\circ} = 1,745 \cdot 10^{-3}$
- Skupna standardna negotovost je tako:

$$w_c(C_x) = \sqrt{\left(\frac{m(R_N)}{\sqrt{3}} \right)^2 + \left(\frac{m(U_1)}{\sqrt{3}} \right)^2 + \left(\frac{m(U_2)}{\sqrt{3}} \right)^2 + \left(\frac{m(f)}{\sqrt{3}} \right)^2 + \left(\frac{M(\varphi)}{\sqrt{3}} \right)^2} / \tan^2 \varphi$$

$$w_c(C_x) = 8,206 \cdot 10^{-4}$$

- Standardna negotovost **zaradi ločljivosti mostiča** $w_q = \delta_q / \sqrt{12}$ je zanemarljiva, kadar velja:

$$w_q = \frac{\delta_q}{2\sqrt{3}} \leq \frac{1}{5} w_c(C_x) \Rightarrow \delta_q \leq \frac{2\sqrt{3}}{5} w_c(C_x) = 5,685 \cdot 10^{-4}$$

- V enačbi za ločljivost mostiča izrazimo impedanci \underline{Z}_x in \underline{Z}_N z elementi R_x , C_x in R_N :

$$\underline{\delta}_q = \frac{(\Delta \underline{U}_5)_q}{\underline{U}_1} \left(1 + \frac{\underline{Z}_x}{\underline{Z}_N} \right) \rightarrow \underline{\delta}_q = \frac{(\Delta \underline{U}_5)_q}{\underline{U}_1} \left(1 + \frac{R_x + \frac{1}{j\omega C_x}}{R_N} \right)$$

- Ker je $1/\omega C_x \gg R_x$ ($U_{R_x}/U_{C_x} = 1/\tan(89,7^\circ) = 5,24 \cdot 10^{-3}$), zapišemo:

$$\underline{\delta}_q = \frac{(\Delta \underline{U}_5)_q}{\underline{U}_1} \left(1 + \frac{1}{j\omega C_x R_N} \right) = \frac{(\Delta \underline{U}_5)_q}{\underline{U}_1} (1 - j0,9947)$$

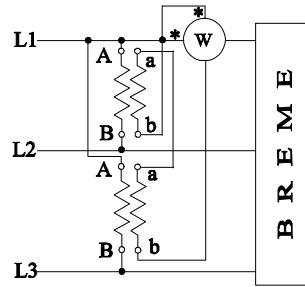
- Efektivno vrednost napetosti U_1 zapišemo tako, da upoštevamo efektivne vrednosti veličin:

$$U_1 = \frac{(\Delta \underline{U}_5)_q}{\underline{\delta}_q} \sqrt{1^2 + 0,9947^2} \approx \frac{1 \text{ mV}}{5,685 \cdot 10^{-4}} \sqrt{2} = 2,488 \text{ V}$$

- Razmerje impedanc nam določa tudi razmerje napetosti in od tod dobimo še vrednost napetosti U_2 :

$$\frac{\underline{Z}_x}{\underline{Z}_N} \approx \frac{1}{\omega C_x R_N} = 0,9947 = \frac{U_1}{U_2} \rightarrow U_2 = 2,501 \text{ V}$$

5. Dokažite kaj kaže vatmeter, če je trifazni sistem uravnovešen? ($K_u = 1$)

Rešitev:

- Tok tokovne veje vatmetra je enak toku prve faze:

$$i_W = i_1$$

- Napetost napetostne veje vatmetra je enaka vsoti medfaznih napetosti u_{21} in u_{13} . Prvi transformator je priključen med fazi L1(A) in L2(B), drugi pa med fazi L1(A) in L3(B). Ker je sponka **b** sekundarne strani prvega transformatorja priključena na vhodno sponko napetostne veje vatmetra in je sponka **a** povezana s sponko **a** drugega transformatorja, imamo na napetostni veji vatmetra vsoto invertirane napetosti $-u_{12} = u_{21}$ in u_{13} . Skupna napetost je enaka:

$$u_W = u_{21} + u_{13} = u_2 - u_1 + u_1 - u_3 = u_2 - u_3 = u_{23}$$

- Vatmeter kaže:

$$\underline{P}_W = \frac{1}{2} \operatorname{Re} \{ U_W \cdot I_W^* \} = \frac{1}{2} \operatorname{Re} \{ \underline{u}_{23} \cdot i_1^* \}$$

- Ker je sistem uravnovešen (uravnovešen vir z enakimi napetostmi ter 120° faznim zamikom med njimi in simetrično breme), fazna napetost zaostaja za medfazno za 90° in je za $\sqrt{3}$ manjša:

$$\underline{u}_{23} = \sqrt{3} \underline{u}_1 \cdot e^{-j90^\circ}$$

- Odklon vatmetra je proporcionalen jalovi moči ene faze:

$$P_W = \frac{1}{2} \operatorname{Re} \{ \sqrt{3} \underline{u}_1 \cdot i_1^* \cdot e^{-j90^\circ} \} = \sqrt{3} \frac{1}{2} \operatorname{Im} \{ \underline{u}_1 \cdot i_1^* \} = \underline{\underline{Q}}_1$$

- Zaradi simetričnosti bremena velja $Q = 3 \cdot Q_1$ in nam vatmeter kaže jalovo moč bremena:

$$P_W = \frac{Q}{\sqrt{3}}$$